

Arrest

nr. 307 674 van 3 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken. Zij stelt geboren te zijn in 2005.

Op 6 september 2021 komt de verzoekende partij het Rijk binnen en dient op 7 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 24 april 2023 en 27 november 2023 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: CGVS) gehoord.

Op 30 januari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te behoren tot de Murusade clan, subclan van Hawiye. U bent afkomstig uit het dorp Bargaan, in het district Gal Hareeri van de provincie Galgaduud. U woonde daar bij uw vader, uw broer en uw grootmoeder. U ging daar naar school en u volgde lessen in de Koranschool.

Uw oudere broer N was een lid van Al-Shabaab en ook uw Koranschool stond onder leiding van deze groepering. Om u te behoeden voor de invloed van Al-Shabaab, besloot uw vader u in 2014 naar uw oom AGS te sturen in Mogadishu. Toen u met uw vader aan de controlepost kwam, werden jullie gearresteerd en kreeg uw vader zweepslagen van Al-Shabaab lid AH. Toen uw broer N dit even later te weten kwam, wilde hij wraak nemen op AH. Echter kwamen hierbij zowel uw broer als uw vader om in een vuurgevecht. Hierna kwam uw oom naar Bargaan en nam u mee naar Mogadishu.

In Mogadishu woonde u sinds 2014 bij uw oom en diens vrouw in de wijk Wadajir. U ging daar twee jaar naar een Koranschool en nadien werkte u nog drie jaar in de Koranschool als assistent. Toen u vijf jaar in Mogadishu woonde, zag u plots AH op straat. U ging samen met uw oom klacht tegen hem indienen bij de politie, waarna jullie samen naar het huis van AH gingen om hem aan te wijzen en hij werd gearresteerd. Wegens gebrek aan bewijzen, werd hij echter al snel vrijgelaten. Enkele dagen later belde hij u op om u te zeggen dat u naar de rechtbank van Al-Shabaab in Torotorow moest gaan. U ging de politie informeren maar zij konden u niet helpen. U werd nadien nog drie keer opgebeld door AH, die u beschuldigde van spionage en u zei dat u de doodstraf zou krijgen.

In januari 2020 werd er op een nacht een granaat in het huis van uw oom gegooid. U verloor het bewustzijn. Toen u wakker werd in het ziekenhuis, vernam u dat uw tante was overleden en uw oom zwaargewond was. Twee dagen later vond een aanslag plaats aan Ex Control, waarbij Turkse ingenieurs gewond raakten en naar hetzelfde ziekenhuis werden gebracht. Er werd voor hen een vlucht naar Turkije georganiseerd en ook uw oom werd naar een ziekenhuis in Turkije overgebracht. U ging met hem mee en u bleef zes maanden bij hem. Nadat uw oom overleed, bleef u nog vier maanden in Turkije.

In november 2020 besloot u te vertrekken uit Turkije en reisde u via Griekenland naar België, waar u aankwam op 6 september 2021. U leerde op de luchthaven NNI (O.V. xxx) kennen, een Somalische met wie u tot op heden een relatie hebt. Jullie dienden op 7 september 2021 samen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde bij aankomst in België dat u geboren was op (...) oktober 2005 en dat u vijftien jaar oud was. Na een leeftijdsonderzoek werd uw leeftijd echter opgetrokken en werd uw geboortedatum aangepast naar 1 januari 2002.

Rond juni 2023 verhuisde uw moeder samen met uw halfbroers en halfzussen naar Mogadishu.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat u veroordeeld zal worden door Al-Shabaab.

U legt geen documenten neer in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Op 16 november 2023 maakte u via mail opmerkingen over op de notities van het eerste persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u niet kan worden beschouwd als minderjarige, zo blijkt uit de leeftijdstest die u onderging. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Om te beginnen blijkt dat u bedrieglijke verklaringen aflegt over uw leeftijd. Bij aankomst in België verklaart u geboren te zijn op (...) /10/2005 (zie bijlage 26 dd. 07/09/2021) en dus vijftien jaar te zijn. Na leeftijdsonderzoek blijkt u echter minstens 19,5 jaar oud te zijn (zie beslissing van de dienst voogdij dd. 11/10/2021, p. 2). Uw leeftijd werd bijgevolg aangepast naar de jongst mogelijke leeftijd volgende de medische test, namelijk 1 januari 2002, met dus bijna vier jaar verschil met uw verklaarde leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Daarenboven merkt het CGVS op dat u geen enkel document hebt neergelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. U stelt nochtans dat u in Somalië bij twee politiekantoren een klacht indiende en dat u nadien legaal met uw oom naar Turkije reisde en hem daar maandenlang bijstond in het ziekenhuis.

Er kan verwacht worden dat u van één van deze aspecten een document kan neerleggen of tenminste kan aantonen welke stappen u hebt ondernomen om bewijsmateriaal te verzamelen. Wanneer u gevraagd wordt naar documenten over uw klachten, stelt u enkel dat de politie dit heeft gerapporteerd en voor zichzelf hebben bijgehouden (zie CGVS 247/11, p. 11). U zou dus geen enkel bewijs hebben van uw klacht. Wanneer u vragen gesteld worden over het bestaan van mogelijke documenten in verband met uw vlucht naar Turkije en het verblijf van uw oom in het ziekenhuis in Turkije, stelt u dat jullie zonder documenten meereisden, dat er documenten in het ziekenhuis werden gemaakt voor jullie maar dat u die in Turkije hebt achtergelaten (zie CGVS 24/04, p. 10). Wanneer u gevraagd wordt of u het ziekenhuis kan contacteren om de documenten te bezorgen, stelt u dat u dat niet kan omdat u hen niet begrijpt en niet kan aantonen dat u de neef van uw oom bent (ibid.). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u stappen hebt ondernomen om bewijsmateriaal te verzamelen, noch van Somalië, noch van Turkije. Dat u dit hebt nagelaten, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Uw aangetaste algemene geloofwaardigheid heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden gehecht. Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid ervan ondermijnen.

Zo blijkt dat u bij uw registratie in België nog niets had vermeld over uw problemen in Mogadishu. U verklaarde toen dat Bargaan uw laatste adres in Somalië was (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 07/09/2021, p. 4) en u hebt op geen enkel moment aangegeven dat u jarenlang in Mogadishu woonde. Wanneer u toen werd gevraagd naar uw motieven voor uw immigratie naar België, verklaarde u dat u bent vertrokken omdat Al-Shabaab uw vader en broer hadden gedood en u wilden rekruteren (ibid.). Op het CGVS verklaart u echter dat deze feiten in 2014 plaatsvonden en dat u nadien meer dan vijf jaar in Mogadishu woonde, waar u andere problemen kreeg met Al-Shabaab, namelijk dat ze u beschuldigden van spionage, waarna ze uw oom en tante doodden en u bent vertrokken (zie CGVS 24/04, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt waarom u bij uw aankomst in België niets had vermeld over Mogadishu, stelt u dat u dat niet werd gevraagd (zie CGVS 27/11, p. 7). Er kan echter verwacht worden dat wanneer u open vragen gesteld worden, u spontaan vertelt waar u woonde en waarom u vertrok, en dat u dus niet enkel problemen van jaren voordien aanhaalt. Dat u over uw verblijf en uw problemen in Mogadishu, die volgens u de aanleiding vormden van uw vertrek uit Somalië, nog niets vermeldde bij aankomst in België, doet reeds in sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de problemen die u in Mogadishu zou hebben gekend.

Het CGVS stelt vast dat ook uw verklaringen over uw problemen in Mogadishu niet weten te overtuigen. U stelt dat u AH toevallig zag in de wijk waar u woonde en dat u daarna klacht ging indienen bij de politie. U moest vervolgens samen met de politie naar het huis van AH, waar zij de inwoners naar buiten brachten en u AH moest aanwijzen (zie CGVS 24/04, p. 16). Deze handelwijze van de politie is echter allesbehalve doordacht. U stelt dat AH u op dat moment herkende (ibid.). Ook stelt u dat iedereen kon zien dat u AH beschuldigde (zie CGVS 24/04, p. 17). Wanneer u gevraagd wordt of dit niet riskant was voor u, stelt u enkel dat dit de enige manier was waarop de politie tewerk kon gaan en dat u zelf niet aan de consequenties had gedacht (ibid.). Dat de politie u zo in het openbaar een lid van Al-Shabaab zou laten aanwijzen, in het zicht van de andere bewoners (dus eventueel ook Al-Shabaab leden) en mensen op straat, en dat u en uw oom daarmee akkoord gingen en er verder niet eens over nadachten (ibid.), is echter niet aannemelijk. Bovendien slaagt u er niet in uit te leggen waarom dit de enige mogelijk aanpak geweest zou zijn van de politie. Al gaat de politie in Somalië anders tewerk dan de politie in het westen, kan worden verwacht dat zij des te meer op de hoogte zijn van de risico's van dergelijke openbare beschuldigingen van Al-Shabaab leden. Uw verklaringen over deze dermate riskante aanpak van de politie doet dan ook in sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de oorzaak van uw problemen in Mogadishu.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw betrokkenheid bij de arrestatie van AH, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die daaruit voortgevloeid zouden zijn. Los daarvan zijn ook uw verklaringen over die problemen niet geloofwaardig.

Wat betreft de bedreigingen die u nadien zou hebben ontvangen, wordt vastgesteld dat uw verklaringen hierover niet consistent zijn. Bij de DVZ verklaarde u dat u minstens vier keer door AH werd opgebeld (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 16/02/2022, punt 5). Op het CGVS verklaart u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat hij u ongeveer vier keer opbelde (zie CGVS 24/04, p. 17) en tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dat hij u zo'n drie keer opbelde (zie CGVS 27/11, p. 11). Dat u niet precies weet hoe vaak u opgebeld werd door AH, nochtans een kernelement van uw problemen, en dat u telkens slechts een andere inschatting van het aantal telefoontjes geeft, trekt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over deze bedreigingen in twijfel. Daarnaast wordt ook vastgesteld dat u bij de DVZ verklaarde dat u tijdens de bomaanslag op het huis van uw oom niet thuis was (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 16/02/2022, punt 5). Op het CGVS stelt u daarentegen dat u wel thuis was, dat u bent flauwgevalen in het toilet en dat u later een zuurstofmasker en een infuus kreeg (zie CGVS 24/04, p. 9). Dat uw verklaringen over deze aanslag ook helemaal niet consistent zijn, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen in Mogadishu.

Wat deze aanval op het huis van uw oom betreft, dient bovendien te worden opgemerkt dat hoewel Al-Shabaab soms aanvallen uitvoeren waarbij onschuldige slachtoffers vallen, het weinig aannemelijk is dat zij in dit geval alle inwoners van het huis zouden aanvallen. U stelt dat Al-Shabaab geen problemen hadden

met uw oom (zie CGVS 27/11, p. 11). Wanneer u erop gewezen wordt dat het dan wel extreem was dat ze zijn huis aanvielen om enkel u te raken, stelt u dat het een gerichte aanval was op u en dat ze er geen rekening mee houden als ze ook onschuldigen treffen (ibid.). Vermits Al-Shabaab wisten waar u woonde, is het weinig aannemelijk dat zij u nooit persoonlijk aanvielen in plaats van ineens het hele huis te bombarderen. Naast de telefonische bedreigingen, die al niet geloofwaardig zijn, haalt u namelijk geen enkele andere bedreiging of toenadering aan. Dat zij om u te raken meteen zouden overgaan tot zo'n extreme aanval, waarbij uw tante onmiddellijk om het leven kwam en uw oom levensbedreigend gewond raakte, is in dit licht weinig geloofwaardig.

Ook dient te worden opgemerkt dat u aannemelijk kan maken waarom Al-Shabaab u zouden zoeken. U stelt dat uw vrees niet enkel voor AH is, maar voor Al-Shabaab in het algemeen, die u hebben veroordeeld (zie CGVS 27/11, p. 11). Niet alleen kan hieraan al geen geloof gehecht worden omwille van de ongeloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij de arrestatie van AH (cfr. supra), u verklaart ook nooit benaderd te zijn geweest door een ander lid van Al-Shabaab (zie CGVS 27/11, p. 12). Wanneer u wordt gevraagd hoe Al-Shabaab u zouden kunnen vinden als u terug in Mogadishu zou wonen, stelt u dat u hun werkwijze niet kent (ibid.). U stelt dat u gelooft dat ze u zoeken zolang ze in uw land zijn maar u weet niet op welke manieren ze u zouden zoeken (ibid.). Wanneer u wordt gevraagd waarom u denkt dat ze u nog zoeken, stelt u enkel dat u werd veroordeeld (zie CGVS 24/04, p. 18). U bent echter nooit naar de veroordeling in Torotorow gegaan (zie CGVS 24/04, p. 9). Ook weet u niet of AH (het enige Al-Shabaab lid dat u zou kunnen herkennen) zelfs nog in Mogadishu woont (zie CGVS 27/11, p. 10) en stelt u dat hij alleszins niet meer in de wijk woont (zie CGVS 27/11, p. 12). Bovendien stelt u dat u na uw vertrek niets meer van Al-Shabaab hebt gehoord (zie CGVS 27/11, p. 11). Wanneer u wordt gevraagd of ze uw familie, die nu in Mogadishu wonen, gerust laten, stelt u dat uw familie geen problemen heeft in Mogadishu (zie CGVS 27/11, p. 12). Er kan echter verwacht worden, indien Al-Shabaab het zodanig op u gemunt zouden hebben, dat ze tenminste bij uw familie zouden langsgaan om te vragen waar u bent. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd, stelt u dat ze niet weten dat u bij die familie hoorde en dat ze toch geen informatie zouden krijgen van de familie (ibid.). Dat u niet kan verklaren waarom u ervan overtuigd bent dat Al-Shabaab u zouden zoeken, en dat u zelf noch uw familie nog iets van Al-Shabaab hebben gehoord sinds uw vertrek, doet in sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat zij u zouden opsporen en veroordelen bij terugkeer naar Mogadishu.

De opmerkingen die u bezorgde als reactie op het eerste persoonlijk onderhoud kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Het betreft namelijk enkel de schrijfwijzen van uw district, uw school en uw Koranlessen, minieme correcties die geen invloed hebben op de inhoud van uw verklaringen. Ook past u aan dat u niet vijf jaar geleden, maar vijf jaar na uw aankomst in Mogadishu de man zag die uw vader had geslagen. Dit element komt echter niet ter sprake in de argumentatie. Wat betreft de notities van uw tweede persoonlijk onderhoud werden geen opmerkingen op dit persoonlijk onderhoud ontvangen, waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van dit persoonlijk onderhoud.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u momenteel nog over een netwerk beschikt in Mogadishu en dat u daar van 2014 tot 2020 lessen volgde en werkervaring opdeed. Uw verklaring tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u niemand meer hebt in Mogadishu en dat u al het contact met uw vrienden verloor (zie CGVS 24/04, p. 18), is weinig geloofwaardig. Er kan worden verwacht dat u wel een netwerk opbouwde, onder andere tijdens uw studies of uw werk in de Koranschool, dat u kan hervatten bij terugkeer. Ook wordt vastgesteld dat u op Facebook een aanzienlijk aantal Somalische vrienden hebt waarvan een deel stelt dat ze in Mogadishu verblijven (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u bovendien dat ondertussen ook uw moeder, uw halfbroers en halfzussen in Mogadishu wonen en dat u hen soms geld opstuurt (zie CGVS 27/11, p. 6). U hebt dus alleszins nog contact met uw directe familie in Mogadishu. Gezien bovenstaande opmerkingen kan dan ook vastgesteld worden dat u niet van nul af aan zou moeten herbeginnen indien u uw leven zou hervatten in Mogadishu.

Wat betreft de problemen die u zou hebben gehad in Bargaan, dient te worden opgemerkt dat deze problemen plaatsvonden in 2014. Mocht er al een nood aan internationale bescherming uit kunnen worden afgeleid, dan blijkt deze niet langer actueel. U verhuisde immers al in 2014 naar Mogadishu, waar u nog zo'n zes jaar woonde. U volgde er school en u werkte er (zie CGVS 24/04, p. 7-8). U leidde er dus een normaal en probleemloos leven – er kan immers geen geloof worden gehecht aan de problemen die u aanhaalt in Mogadishu (cfr. supra). Daarnaast blijkt uw directe familie ook in Mogadishu te wonen (zie CGVS 27/11, p. 6). Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR/SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EU AA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het

geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen dat u sinds 2014 tot eind 2019 in Mogadishu woonde (zie CGVS 24/04, p. 5), dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "louter aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvoi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.1.1. Vooreerst betoogt de verzoekende partij dat zij de leeftijd heeft opgegeven dat ze van haar ouders meegekregen heeft. In dit kader merkt de verzoekende partij voorts op dat de leeftijd vaak een schatting is aangezien leeftijden in Somalië niet van groot belang zijn zoals in België. Om dit te staven citeert de verzoekende partij uit Landinfo, Query response Somalia: Date of birth, age and calendar, 17 februari 2021. Ze stelt dat ze naar eigen kennis toe waarheidsgetrouwe verklaringen afgelegd. Zelfs mocht haar leeftijd niet correct zijn, dan nog kan men haar omwille van bovenstaande geen intentie om te misleiden mogen verwijten. De verzoekende partij vervolgt dat het geenszins evident is om documenten in Somalië te bekomen. In dit verband merkt de verzoekende partij ook op dat de verwerende partij in beginsel de authenticiteit van Somalische documenten vaak betwist. Aangaande de medische documenten in Turkije is dit evenmin evident om te bekomen. Haar oom is overleden en de communicatie met de familie verloopt niet vlot. Gezien de desbetreffende documenten persoonlijke informatie bevatten, zal het ziekenhuis ook niet zonder meer die documenten overmaken aan haar.

Zij vervolgt dat zij zowel bij de Dienst Voogdij als bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) telkens onderbroken werd wanneer zij wilde uitbreiden over haar problemen. Men maande haar aan om kort te blijven ‘gezien het louter een registratie’ betrof en zij werd gerustgesteld dat zij op haar ‘echt gehoor’ (lees CGVS-gehoor) over voldoende tijd zou beschikken om alles te vertellen. Zij meent dat zij gedaan heeft wat haar gevraagd werd. Zij is tijdens haar gehoren daaropvolgend -zowel bij de DVZ als bij de CGVS- wel consistent geweest. Hierop citeert de verzoekende partij uit haar verschillende gehoren. Het gaat volgens de verzoekende partij dan ook niet op om haar thans te verwijten bepaalde zaken niet te hebben verteld in de eerste registratie-gesprekken, terwijl dit volledig te wijten is aan de *modus operandi* van verwerende partij. De verzoekende partij vervolgt dat zij ook niet kan verantwoordelijk worden gesteld voor de gedragingen en handelingen van derden en dus *in casu* die van de politie. Die liggen immers niet onder haar controle. Zij kan enkel navertellen hoe de politie te werk is gegaan in haar persoonlijk geval wanneer zij een klacht ging indienen, hetgeen zij volgens zichzelf op consistente en gedetailleerde manier heeft gedaan. Het is aldus onterecht van verwerende partij om de ondoordachte manier van de politie aan haar te wijten. Zij heeft hier geen inspraak in noch is zij bevoegd om advies te geven aan de politie hoe dat zij zouden moeten handelen. Inzake de tegenstrijdigheden tussen het invullen van de vragenlijst op de DVZ en het persoonlijk onderhoud benadrukt de verzoekende partij dat de gebeurtenissen reeds een lange tijd geleden hebben plaatsgevonden en dat zij zich het aantal telefoontjes niet meer exact herinnert. Doch, zij heeft een schatting gegeven en vraagt zich af waarom een schatting met slechts één telefoontje verschil een grote breuk in haar geloofwaardigheid teweegbrengt. Ook betoogt de verzoekende partij dat ze elke keer aangegeven heeft dat het om een schatting ging. Aangaande de tegenstelling over de plek waar zij was tijdens de bomaanslag bij haar oom, bemerkt verzoekende partij dat de verwerende partij haar verkeerd heeft begrepen. Zij stelt dat zij daadwerkelijk niet thuis, met name in haar eigen dorp te Bargaan, maar zij bevond zich in het huis van haar oom. Bij het invullen van de vragenlijst op DVZ heeft ze ook dan ook verklaard dat zij zich niet thuis bevond. Tijdens het persoonlijk onderhoud verduidelijkte verzoekende partij dat zij zich wel in hetzelfde huis van haar oom en dus niet haar eigen thuis bevond. Volgens haar haalt de verwerende partij aldus een tegenstelling aan die er geen is.

Inzake een terreurgroep als Al Shabaab kan bezwaarlijk worden verwacht dat zij rekening houden met onschuldige slachtoffers. Indien dit zo was, dan zou de veiligheidssituatie in Somalië niet zo ernstig zijn en zou er niemand wegvlugten, betoogt de verzoekende partij. Wat betreft de werkwijze van Al Shabaab benadrukt de verzoekende partij dat zij een groot informantennetwerk hebben en dat hun *modus operandi* onvoorspelbaar is noch kan van hen worden verwacht dat zij op een beredeneerde en logische manier te werk gaan. Ze benadrukt dat zij reeds in het vizier gekomen is en ook aangevallen werd voor het verklikken

van een lid van de groepering waarop zware inhumane straffen staan. Het is dan ook werkelijk onredelijk van de verwerende partij om te stellen dat zij zich terug veilig kan begeven naar en verblijven in de stad waar zij een doelwit was en werd aangevallen door de groepering. De verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekening gehouden met de omstandigheden waarin zij zich bevond. Hierop concludeert de verzoekende partij dat een dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht schenden.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij betoogt dat:

“Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij over een veilig alternatief zou beschikken in Mogadishu – quod certe non. Mocht Uw Raad – per impossibile - van mening zijn dat in hoofde van verzoekende partij ook de situatie in Mogadishu moet worden onderzocht, kan onmogelijk gesteld worden dat verzoekende partij zich er zou kunnen vestigen zonder gevaar voor haar leven. Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativeren.

Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is. Zo blijft Al Shabaab een enorme bedreiging vormen voor heel Somalië en dus ook Mogadishu:

[...]

Sterker nog, Mogadishu is een van de doelgebieden van de aanvallen van Al Shabaab juist om de reden dat de groepering het gebied niet meer in handen heeft:

[...]

Op 10 juni 2023 voerde Al Shabaab opnieuw een aanval uit in Mogadishu waarbij burgerslachtoffers vielen:

[...]

Somalische troepen en dat er meer burgerslachtoffers vallen hierdoor (eigen onderlijning):

[...]

Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van de landenrapporten kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om zich in Mogadishu te vestigen.

II.2.2. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is.”

3. De aanvullende nota

Op 27 mei 2024 dient de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin zij de volgende documenten toevoegt, namelijk een geboorteakte en een klacht die ze tegen A.H. in Somalië ingediend heeft.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier

die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. De samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. De verzoekende partij vreest bij een terugkeer naar Somalië veroordeeld te worden door Al Shabaab, daar ze door hen van spionage wordt beschuldigd. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij wordt verwezen naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

6.2. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij de volgende documenten neer: een geboorteakte en een klacht.

Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die uitspraak doet met hervormingsbevoegdheid, om zich uit te spreken over de bewijswaarde van documenten, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)).

De geboorteakte die de verzoekende partij bijbrengt, werd uitgereikt op 10 januari 2024. Dit document vermeldt als geboortedatum 10 oktober 2005 en als adres Antwerpen. Dit document werd uitgereikt door de gemeente Mogadishu. Gelet op het gegeven dat deze geboorteakte uitgereikt werd op 10 januari 2024, het document als adres “Antwerpen” vermeldt en het geenszins duidelijk is op basis van welke gegevens de “gemeente Mogadishu” dit document uitgereikt heeft, kan er slechts een beperkte bewijswaarde aan toegekend worden.

Wat betreft de aangifte bij de politie van 20 september 2019 toont dit enkel aan dat er op dat moment een klacht werd neergelegd tegen C.X. Deze klacht werd opgesteld op basis van de verklaringen van de verzoekende partij en haar oom. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. De verzoekende partij brengt geen documenten bij met betrekking tot het verdere verloop van deze klacht of het resultaat ervan noch enige andere informatie over de verdere opvolging ervan. Aldus blijkt niet dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en bevestigd door de instantie die ze noteerde. Op zich volstaat deze klacht in deze stand van zaken dan ook niet teneinde de door de verzoekende partij aangehaalde vluchtmotieven concreet aannemelijk te achten.

Hoewel de verzoekende partij zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet volstaan om haar vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

6.3.1. Al-Shabaab beschouwt 'spionage' voor de regering, voor AMISOM of Westerse landen of FMS, overheden en strijdkrachten, als een misdaad waarop de doodstraf staat (EUAA-rapport “Country Guidance Somalia” van augustus 2023, p.85). Na lezing van het rechtsplegingsdossier kan in navolging van de commissaris-generaal slechts worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vluchtmotieven van de verzoekende partij. De verzoekende partij slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat zij door leden van Al-Shabaab van spionage wordt beschuldigd en opgeroepen werd om te verschijnen voor een Al Shabaab rechtbank. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing dan ook terecht dat:

“Het CGVS stelt vast dat ook uw verklaringen over uw problemen in Mogadishu niet weten te overtuigen. U stelt dat u AH toevallig zag in de wijk waar u woonde en dat u daarna klacht ging indienen bij de politie. U moest vervolgens samen met de politie naar het huis van AH, waar zij de inwoners naar buiten brachten en u AH moest aanwijzen (zie CGVS 24/04, p. 16). Deze handelwijze van de politie is echter allesbehalve doordacht. U stelt dat AH u op dat moment herkende (ibid.). Ook stelt u dat iedereen kon zien dat u AH beschuldigde (zie CGVS 24/04, p. 17). Wanneer u gevraagd wordt of dit niet riskant was voor u, stelt u enkel dat dit de enige manier was waarop de politie tewerk kon gaan en dat u zelf niet aan de consequenties had gedacht (ibid.). Dat de politie u zo in het openbaar een lid van Al-Shabaab zou laten aanwijzen, in het zicht van de andere bewoners (dus eventueel ook Al-Shabaab leden) en mensen op straat, en dat u en uw oom daarmee akkoord gingen en er verder niet eens over nadachten (ibid.), is echter niet aannemelijk. Bovendien slaagt u er niet in uit te leggen waarom dit de enige mogelijk aanpak geweest zou zijn van de politie. Al gaat de politie in Somalië anders tewerk dan de politie in het westen, kan worden verwacht dat zij des te meer op de hoogte zijn van de risico's van dergelijke openbare beschuldigingen van Al-Shabaab leden. Uw

verklaringen over deze dermate riskante aanpak van de politie doet dan ook in sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de oorzaak van uw problemen in Mogadishu. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw betrokkenheid bij de arrestatie van AH, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die daaruit voortgevloeid zouden zijn. Los daarvan zijn ook uw verklaringen over die problemen niet geloofwaardig.

Wat betreft de bedreigingen die u nadien zou hebben ontvangen, wordt vastgesteld dat uw verklaringen hierover niet consistent zijn. Bij de DVZ verklaarde u dat u minstens vier keer door AH werd opgebeld (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 16/02/2022, punt 5). Op het CGVS verklaart u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat hij u ongeveer vier keer opbelde (zie CGVS 24/04, p. 17) en tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dat hij u zo'n drie keer opbelde (zie CGVS 27/11, p. 11). Dat u niet precies weet hoe vaak u opgebeld werd door AH, nochtans een kernelement van uw problemen, en dat u telkens slechts een andere inschatting van het aantal telefoontjes geeft, trekt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over deze bedreigingen in twijfel. Daarnaast wordt ook vastgesteld dat u bij de DVZ verklaarde dat u tijdens de bomaanslag op het huis van uw oom niet thuis was (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 16/02/2022, punt 5). Op het CGVS stelt u daarentegen dat u wel thuis was, dat u bent flauwgefallen in het toilet en dat u later een zuurstofmasker en een infuus kreeg (zie CGVS 24/04, p. 9). Dat uw verklaringen over deze aanslag ook helemaal niet consistent zijn, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen in Mogadishu.

Wat deze aanval op het huis van uw oom betreft, dient bovendien te worden opgemerkt dat hoewel Al-Shabaab soms aanvallen uitvoeren waarbij onschuldige slachtoffers vallen, het weinig aannemelijk is dat zij in dit geval alle inwoners van het huis zouden aanvallen. U stelt dat Al-Shabaab geen problemen hadden met uw oom (zie CGVS 27/11, p. 11). Wanneer u erop gewezen wordt dat het dan wel extreem was dat ze zijn huis aanvielen om enkel u te raken, stelt u dat het een gerichte aanval was op u en dat ze er geen rekening mee houden als ze ook onschuldigen treffen (ibid.). Vermits Al-Shabaab wisten waar u woonde, is het weinig aannemelijk dat zij u nooit persoonlijk aanvielen in plaats van ineens het hele huis te bombarderen. Naast de telefonische bedreigingen, die al niet geloofwaardig zijn, haalt u namelijk geen enkele andere bedreiging of toenadering aan. Dat zij om u te raken meteen zouden overgaan tot zo'n extreme aanval, waarbij uw tante onmiddellijk om het leven kwam en uw oom levensbedreigend gewond raakte, is in dit licht weinig geloofwaardig.

Ook dient te worden opgemerkt dat u aannemelijk kan maken waarom Al-Shabaab u zouden zoeken. U stelt dat uw vrees niet enkel voor AH is, maar voor Al-Shabaab in het algemeen, die u hebben veroordeeld (zie CGVS 27/11, p. 11). Niet alleen kan hieraan al geen geloof gehecht worden omwille van de ongeloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij de arrestatie van AH (cfr. supra), u verklaart ook nooit benaderd te zijn geweest door een ander lid van Al-Shabaab (zie CGVS 27/11, p. 12). Wanneer u wordt gevraagd hoe Al-Shabaab u zouden kunnen vinden als u terug in Mogadishu zou wonen, stelt u dat u hun werkwijze niet kent (ibid.). U stelt dat u gelooft dat ze u zoeken zolang ze in uw land zijn maar u weet niet op welke manieren ze u zouden zoeken (ibid.). Wanneer u wordt gevraagd waarom u denkt dat ze u nog zoeken, stelt u enkel dat u werd veroordeeld (zie CGVS 24/04, p. 18). U bent echter nooit naar de veroordeling in Torotorow gegaan (zie CGVS 24/04, p. 9). Ook weet u niet of AH (het enige Al-Shabaab lid dat u zou kunnen herkennen) zelfs nog in Mogadishu woont (zie CGVS 27/11, p. 10) en stelt u dat hij alleszins niet meer in de wijk woont (zie CGVS 27/11, p. 12). Bovendien stelt u dat u na uw vertrek niets meer van Al-Shabaab hebt gehoord (zie CGVS 27/11, p. 11). Wanneer u wordt gevraagd of ze uw familie, die nu in Mogadishu wonen, gerust laten, stelt u dat uw familie geen problemen heeft in Mogadishu (zie CGVS 27/11, p. 12). Er kan echter verwacht worden, indien Al-Shabaab het zodanig op u gemunt zouden hebben, dat ze tenminste bij uw familie zouden langsgaan om te vragen waar u bent. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd, stelt u dat ze niet weten dat u bij die familie hoorde en dat ze toch geen informatie zouden krijgen van de familie (ibid.). Dat u niet kan verklaren waarom u ervan overtuigd bent dat Al-Shabaab u zouden zoeken, en dat u zelf noch uw familie nog iets van Al-Shabaab hebben gehoord sinds uw vertrek, doet in sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat zij u zouden opsporen en veroordelen bij terugkeer naar Mogadishu.

De opmerkingen die u bezorgde als reactie op het eerste persoonlijk onderhoud kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Het betreft namelijk enkel de schrijfwijzen van uw district, uw school en uw Koranlessen, minieme correcties die geen invloed hebben op de inhoud van uw verklaringen. Ook past u aan dat u niet vijf jaar geleden, maar vijf jaar na uw aankomst in Mogadishu de man zag die uw vader had geslagen. Dit element komt echter niet ter sprake in de argumentatie. Wat betreft de notities van uw tweede persoonlijk onderhoud werden geen opmerkingen op dit persoonlijk onderhoud ontvangen, waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van dit persoonlijk onderhoud.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u momenteel nog over een netwerk beschikt in Mogadishu en dat u daar van 2014 tot 2020 lessen volgde en werkervaring opdeed. Uw verklaring tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u niemand meer hebt in Mogadishu en dat u al het contact met uw vrienden verloor (zie CGVS 24/04, p. 18), is weinig geloofwaardig. Er kan worden verwacht dat u wel een netwerk opbouwde, onder andere tijdens uw studies of uw werk in de Koranschool, dat u kan hervatten bij terugkeer. Ook wordt

vastgesteld dat u op Facebook een aanzienlijk aantal Somalische vrienden hebt waarvan een deel stelt dat ze in Mogadishu verblijven (zie informatie toegevoegd aan uw dossier).

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u bovendien dat ondertussen ook uw moeder, uw halfbroers en halfzussen in Mogadishu wonen en dat u hen soms geld opstuurt (zie CGVS 27/11, p. 6). U hebt dus alleszins nog contact met uw directe familie in Mogadishu. Gezien bovenstaande opmerkingen kan dan ook vastgesteld worden dat u niet van nul af aan zou moeten herbeginnen indien u uw leven zou hervatten in Mogadishu.”

6.3.2. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De verzoekende partij volhardt immers in haar vluchtrelaas, herhaalt eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, poneert een vrees voor vervolging en spreekt de gevolgtrekking door de commissaris-generaal tegen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In de bestreden beslissing wordt de verzoekende partij geenszins verantwoordelijk geacht voor de handelswijze van de politie in Mogadishu. Echter kan er in de door de verzoekende partij zelf geschetste context, namelijk dat A.H. haar vader zweepslagen gegeven heeft en verantwoordelijk is voor het overlijden van haar vader en broer in 2014, echter wel degelijk worden verwacht dat zij en haar oom niet zonder meer zouden instemmen om A.H. in het openbaar aan te wijzen, alwaar zij door elkeen en dus ook andere leden van Al-Shabaab kunnen worden erkend. Deze gang van zaken is van iedere logica ontdaan en ontbeert dan ook geloofwaardigheid. Des te meer omdat de verzoekende partij zelf in het verzoekschrift aangeeft dat Al-Shabaab een groot netwerk heeft. Verder blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat de inwoners van Mogadishu op de hoogte zijn van de potentiële doelwitten van Al Shabaab. Ze zullen, wanneer dit kan, deze plaatsen mijden (CEDOCA, Somalië, veiligheidssituatie Veiligheidssituatie in Mogadishu, 23 oktober 2023, p.26). Bovendien is het weinig aannemelijk dat de politie aan de verzoekende partij vraagt om A.H. in het openbaar aan te duiden louter op basis van de verklaringen van de verzoekende partij dat deze persoon verantwoordelijk was voor het overlijden van haar vader en broer, en lid was van Al-Shabaab.

Gelet op het gegeven dat de verzoekende partij A.H. verantwoordelijk acht voor het overlijden van haar vader en broer en zij voorhoudt vijf jaar later door deze persoon eveneens telefonisch bedreigd te zijn geweest in Mogadishu nadat zij hem bij de politie als dader voor het overlijden van haar vader en broer aangeduid had, kan van de verzoekende partij redelijkerwijze verwacht worden dat zij eenduidige verklaringen aflegt over het aantal keren zij door hem telefonisch bedreigd werd. Dit betreft immers een kernelement van haar relaas.

Voorts kan de verzoekende partij niet ernstig voorhouden dat *“Verzoekende partij was daadwerkelijk niet thuis, in haar eigen dorp te Bargaan, maar zij bevond zich in het huis van haar oom. Tijdens het klein onderhoud verklaarde verzoekende partij dan ook dat zij zich niet thuis bevond. Tijdens het groot onderhoud verduidelijkte verzoekende partij dat zij zich wel in hetzelfde huis van haar oom en dus niet haar eigen thuis bevond. Verwerende partij haalt aldus een tegenstelling aan die er geen is.”* Immers bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ heeft de verzoekende partij uitdrukkelijk gesteld dat *“Er werd een bom gegooid op het huis van oom, ik was toen niet thuis.”* (vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze zin is duidelijk en kan niet op andere manier geïnterpreteerd worden dan dat de verzoekende partij zich niet in het huis van haar oom bevond.

Tot slot laat de verzoekende partij voormelde motieven onbetwist: *“Wat betreft de problemen die u zou hebben gehad in Bargaan, dient te worden opgemerkt dat deze problemen plaatsvonden in 2014. Mocht er al een nood aan internationale bescherming uit kunnen worden afgeleid, dan blijkt deze niet langer actueel. U verhuisde immers al in 2014 naar Mogadishu, waar u nog zo’n zes jaar woonde. U volgde er school en u werkte er (zie CGVS 24/04, p. 7-8). U leidde er dus een normaal en probleemloos leven – er kan immers geen geloof worden gehecht aan de problemen die u aanhaalt in Mogadishu (cfr. supra). Daarnaast blijkt uw directe familie ook in Mogadishu te wonen (zie CGVS 27/11, p. 6).”*

6.3.3. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en haar verklaringen in acht genomen en bekeken in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de verwerende partij bij in het standpunt dat aan verzoekende partij haar vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing zoals geciteerd in punt 6.3.1. te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, zonder concrete en geobjectieerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de

pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten. Ze slaagt er dus geenszins in om aannemelijk te maken dat ze vervolging vreest in Somalië door Al Shabaab.

6.3.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Aldus blijkt niet dat de verzoekende partij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Al-Shabaab stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. In zoverre de verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

7.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoekende partij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In casu wordt niet betwist dat de verzoekende partij de jaren voor haar vertrek uit Somalië in Mogadishu verbleven heeft, daar school gelopen heeft en er gewerkt heeft zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden. Dit wordt in verzoekschrift evenmin betwist.

De analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu dient als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door de verzoekende partij in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het EUAA-rapport “Country Guidance Somalia” van augustus 2023, UNHCR’s “International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia” van september 2022, EUAA-rapport “COI Report: Somalia Security Situation” van februari 2023, EUAA-rapport “Somalia – Security situation update” van 17 mei 2023, de COI Focus “Somalië: Overzicht veiligheidsincidenten” van 21 december 2023 en de COI Focus “Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu” van Cedoca van 23 oktober 2023 heeft ter kennis gebracht in het rechtsplegingsdossier.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad, veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu.

Tijdens de periode van januari tot november van 2023 registreert ACLED 482 incidenten in Mogadishu. Daarvan beschouwt ACLED 238 incidenten als ‘battles’, 72 als ‘explosions’/‘remote violence’ en 73 als ‘violence against civilians’.

In vergelijking met de vorige verslagperiode van 2022, registreerde ACLED tijdens de tweede helft van 2022 een totaal van 368 geweldsincidenten. Mogelijke verklaringen zijn de focus van de terreurgroep op het tegen hen gerichte militaire offensief elders in het land en het succesvol verstoren van de ASslagkracht in Mogadishu door regeringstroepen.

De COI Focus van Cedoca vermeldt dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoekende partij niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt.

Indien de actuele situatie er van die aard zou zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van *open combat* of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting. Bovenal, indien deze uitzonderlijke situatie wordt aangevoerd, ontslaat dit verzoekende partij niet van de noodzaak om thans concrete elementen aan te brengen in dit verband. De verzoekende partij laat na deze aan te voeren.

Gelet op de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Mogadishu dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Tot slot kan worden opgemerkt dat de verzoekende partij geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor haar het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dermate verhogen. De verzoekende partij voert geen andere redenen aan waarom zij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

7.3. De verzoekende partij toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij twee keer werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

M. DENYS,

De griffier,

kamervoorzitter,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS